

فرشته قوی و کتابچه گشاده

¹ و دیدم فرشته زورآور دیگری را که از آسمان نازل می‌شود که ابری دربر دارد، و قوس قزحی بر سرش و چهره‌اش مثل آفتاب و پایهایش مثل ستونهای آتش.² و در دست خود کتابچه ای گشوده دارد و پای راست خود را بر دریا و پای چپ خود را بر زمین نهاد؛³ و به آواز بلند، چون غرش شیر صدا کرد؛ و چون صدا کرد، هفت رعد به صداهای خود سخن گفتند.⁴ و چون هفت رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بنویسم. آنگاه آوازی از آسمان شنیدم که می‌گوید: آنچه هفت رعد گفتند مَهر کن و آنها را بنویس.⁵ و آن فرشته‌ای که بر دریا و زمین ایستاده دیدم، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرده،⁶ قسم خورد به او که تا ابدالابد زنده است که آسمان و آنچه را که در آن است و زمین و آنچه را که در آن است و آنچه را که در آن است آفرید که بعد از این زمانی نخواهد بود، بلکه در ایام صدای فرشته هفتم، چون کَرنا را می‌باید بنوازد، سرّ خدا به اتمام خواهد رسید، چنانکه بندگان خود انبیا را بشارت داد.

⁸ و آن آوازی که از آسمان شنیده بودم، بار دیگر شنیدم که مرا خطاب کرده، می‌گوید: برو و کتابچه گشاده را از دست فرشته‌ای که بر دریا و زمین ایستاده است بگیر.⁹ پس به نزد فرشته رفته، به وی گفتم: که کتابچه را به من بدهد. او مرا گفت: بگیر و بخور که اندرونیت را تلخ خواهد نمود، لکن در دهانت چون عسل شیرین خواهد بود.¹⁰ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ گردید.¹¹ و مرا گفت که: می‌باید تو اقوام و امّت‌ها و زبانها و پادشاهان بسیار را نبوّت کنی.

المَلَاکُ الْقَوِیَّ وَالسَّفَرَ الْمَفْتُوحَ

¹ ثُمَّ رَأَيْتُ مَلَاكًا آخَرَ قَوِيًّا نَازِلًا مِنَ السَّمَاءِ مُتَسَرِّبًا بِسَخَابَةٍ، وَعَلَى رَأْسِهِ قَوْسٌ فُرَحَ وَوَجْهُهُ كَالشَّمْسِ وَرِجْلَاهُ كَعَمُودَي نَارٍ، وَمَعَهُ فِي يَدِهِ سِفْرٌ صَغِيرٌ مَفْتُوحٌ. قَوَّصَعَ رِجْلُهُ الْيُمْنَى عَلَى الْبَحْرِ وَالْيُسْرَى عَلَى الْأَرْضِ³ وَصَرَخَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ كَمَا يُرْمِجُ الْأَسَدُ. وَبَعْدَ مَا صَرَخَ تَكَلَّمَ الرَّعْدُ السَّبْعَةُ بِأَصْوَاتِهَا.⁴ وَبَعْدَ مَا تَكَلَّمَتِ الرَّعْدُ السَّبْعَةُ بِأَصْوَاتِهَا كُنْتُ مُزْمِعًا أَنْ أَكْتُبَ، فَسَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا لِي: احْمِمْ عَلَى مَا تَكَلَّمْتُ بِهِ الرَّعْدُ السَّبْعَةُ وَلَا تَكْتُبْهُ.⁵ وَالْمَلَاكُ الَّذِي رَأَيْتُهُ وَاقِفًا عَلَى الْبَحْرِ وَعَلَى الْأَرْضِ رَفَعَ يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ⁶ وَأَقْسَمَ بِالْحَيِّ إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ، الَّذِي خَلَقَ السَّمَاءَ وَمَا فِيهَا وَالْأَرْضَ وَمَا فِيهَا وَالْبَحْرَ وَمَا فِيهِ، أَنْ لَا يَكُونُ زَمَانٌ بَعْدُ بَلْ فِي أَيَّامِ صَوْتِ الْمَلَاكِ السَّابِعِ، مَتَى أَرْمَعُ أَنْ يُبَوِّقَ، يَتِمُّ أَيْضًا سِرُّ اللَّهِ كَمَا بَشَّرَ عَبْدُهُ الْأَنْبِيَاءَ.⁸ وَالصَّوْتُ الَّذِي كُنْتُ قَدْ سَمِعْتُهُ مِنَ السَّمَاءِ كَلَّمَنِي أَيْضًا وَقَالَ: اذْهَبْ، خُذِ السَّفَرَ الصَّغِيرَ الْمَفْتُوحَ فِي يَدِ الْمَلَاكِ الْوَاقِفِ عَلَى الْبَحْرِ وَعَلَى الْأَرْضِ.⁹ فَذَهَبْتُ إِلَى الْمَلَاكِ قَائِلًا لَهُ: أَعْطِنِي السَّفَرَ الصَّغِيرَ، فَقَالَ لِي: خُذْهُ وَكُلْهُ، فَسَيَجْعَلُ جَوْفَكَ مَرًّا وَلَكِنَّهُ فِي فَمِكَ يَكُونُ حُلُوًّا كَالْعَسَلِ.¹⁰ فَأَخَذْتُ السَّفَرَ الصَّغِيرَ مِنْ يَدِ الْمَلَاكِ وَأَكَلْتُهُ، فَكَانَ فِي فَمِي حُلُوًّا كَالْعَسَلِ وَبَعْدَ مَا أَكَلْتُهُ صَارَ جَوْفِي مَرًّا.¹¹ فَقَالَ لِي: يَجِبُ أَتَّكَ تَتَبَّأُ أَيْضًا عَلَى شُعُوبٍ وَأُمَمٍ وَالسَّيَةِ وَمُلُوكٍ كَثِيرِينَ.